

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Parfeni)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, V. Buhnaci, M. Anton)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Damian Sergiu împotriva notarului public Daniela Țurcan cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație,

c o n s t a t ă:

La 14 martie 2017, Damian Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva notarului public Țurcan Daniela prin care a solicitat constatarea încălcării termenului legal de prezentare de către pârât a informațiilor personale, încasarea prejudiciului moral pentru încălcarea termenului legal de prezentare a informațiilor în cuantum de 3000 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3006, 95 de lei.

La fel, a solicitat instanței a obliga pârâtul să prezinte actele care au stat la baza autentificării contractelor de împrumut nr. 1882 din 15 februarie 2012, încheiat între Damian Sergiu în calitate de împrumutător și Grijuc Igor în calitate de împrumutat și de ipotecă nr.1883 din 04 februarie 2012, încheiat între Damian Sergiu în calitate de creditor ipotecar și Tarnovschi Ana și Tarnovschi Vasile în calitate de garanți ipotecari.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că s-a adresat notarului public Țurcan Daniela, cu o cerere prin care a solicitat să-i fie puse la dispoziție copiile legalizate de pe raportul de evaluare a bunului imobil nr. 1 19/12/1575 din 13 februarie 2012, întocmit de SRL „Naxin” și prezentat de către garanții/debitori ipotecari Tarnovschi Ana și Tarnovschi Vasile la întocmirea contractului de ipotecă nr.1883 din 14 februarie 2012, față de creditorul ipotecar Damian Sergiu, care a fost recepționată de către notar în data de 06 februarie 2017.

Reclamantul a notat că ulterior, s-a adresat notarului public Daniela Țurcan, prin intermediul avocatului Eremia Vitalie, cu cerere prin care a solicitat punerea la dispoziție a dosarelor și a tuturor actelor, ce au stat la baza autentificării contractelor de împrumut nr.1882 din 15 februarie 2012, încheiat între Damian Sergiu în calitate de împrumutător și Grijuc Igor în calitate de împrumutat, și de ipotecă nr.1883 din 14

februarie 2012, încheiat între Damian Sergiu în calitate de creditor ipotecar și Tarnovschi Ana și Tarnovschi Vasile în calitate de garanți ipotecari, cu stabilirea unei date și ore pentru a lua cunoștință cu materialele acestora. Cererea dată, a fost recepționată de către notar în data de 20 februarie 2017, însă reclamantului nu i-a fost dat nici un răspuns.

Prin urmare, reclamantul a considerat că notarul public, Țurcan Daniela urma să-i elibereze răspuns la cererea adresată la 20 februarie 2017, în termen de 15 zile lucrătoare potrivit art. 16 al Legii privind accesul la informație.

În drept, Damian Sergiu și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 11,16,23 din Legea privind accesul la informație, art. 22, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ, Legea cu privire la petiționare, art. 6, alin. (2), art.7, alin. (4) din Legea cu privire la notariat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2017, cererea de chemare a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Astfel, instanța a reținut că raportul de evaluare nr. 119/12/1575 din 15 februarie 2012, prin care s-a stabilit valoarea de piață a bunului imobil ipotecat conform contractului de ipotecă nr. 1883 din 15 februarie 2012, a fost întocmit de SRL „Naxin”, și nu de către notarul public Daniela Țurcan. Prin urmare, furnizorul acestei informații, în sensul art. 5 alin. (2) din Legea privind accesul la informație, este posesorul informației, și anume SRL „Naxin”.

Cât privește cerința reclamantului privind obligarea notarului public să-i pună la dispoziție dosarele și toate actele care au stat la baza autentificării contractelor de împrumut nr. 1882 din 15 februarie 2012 și de ipotecă nr. 1883 din 14 februarie 2012, cu stabilirea unei date și ore pentru a lua cunoștință de materialele acestora, instanța a considerat-o neîntemeiată. Or, notarul eliberează informația de pe actul notarial întocmit/realizat de el personal, în speță, actele notariale întocmite de notarul public Daniela Țurcan pe care Damian Sergiu le deține.

Considerând neîntemeiată hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2017, la 15 ianuarie 2018, Damian Sergiu a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, s-a respins apelul declarat de Damian Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2017.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru

soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2017, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin referința depusă la 22 iunie 2018, notarul public Țurcan Daniela a notat că recursul înaintat Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, considerent din care solicită a fi respins.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, a susținut că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 22 februarie 2018, a fost expediată recurentului la 19 aprilie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus la data de 26 aprilie 2018, în termen.

În concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie, completul de admisibilitate deduce că cererea de recurs de facto este o transpunere a motivelor din cererea de apel și cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că reprezentantul recurentului nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se

bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece reprezentantul recurentului Damian Sergiu, avocatul Eremia Vitalie nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Damian Sergiu a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie

2018, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Damian Sergiu, reprezentat de avocatul Eremia Vitalie împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Damian Sergiu împotriva notarului public Daniela Țurcan cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan